

PROFESNÍ SPOLEČENSTVÍ AUTOŠKOL ČR

Vodní 36, 466 01 Jablonec na Nisou

tel.: +420 483 711 411

e-mail: info@profiautoskoly.cz

web: www.profiautoskoly.cz

Ministerstvo dopravy
Odbor provozu silničních vozidel

nábř. L. Svobody 1222/12
110 15 Praha 1

Otázky PSA ČR k provozu akreditovaných školících středisek.

§ 50 Další podmínky pro udělení akreditace

1. ČÁST PÁTÁ, zdokonalování odborné způsobilosti řidičů, vyjadřuje v odstavci (1) b) bodem 1., 2., a 3. kvalifikaci lektorského sboru. Nejzávažnějším je však bod 2., který degraduje smysl celého dalšího životního vzdělávání řidičů a to z důvodu rozdílného vzdělání těch, kteří vlastně budou jako lektor vyučovat totéž. Takže se sejdou lektoři s rozdílnými požadavky na jejich kvalifikaci. Zatím, co středoškolákovi je předepsána maturita v oborech souvisejících se silniční dopravou a 5 let praxe, naproti tomu může stejně tak vyučovat lektor vysokoškolsky vzdělaný v jakékoliv oblasti, kdy jedinou podmínkou je 3letá praxe v oblasti silniční dopravy. Nešťastně je pak stanoven odstavec (3), který dává zmocnění k vyjádření maturitních oborů souvisejících se silniční dopravou. MŠMT pak vyjádřilo k zadání MDČR jen katalogová čísla maturitních oborů vyučovaných (živých) v současné době. Nelze se divit, jiné zadání MŠMT nedostalo. Vyhláškou 156/2008Sb., přílohou č.3 pak byla vyjádřena katalogová čísla, jichž se krajské úřady striktně drží. Jsme toho názoru, že nebyly zohledněny kvalifikační standardy, jelikož nejsou brány v potaz ti, kteří neměli to štěstí vystudovat uvedené obory s maturitou, jelikož v té době tyto ještě maturitními nebyly!, kteří však v pozdější době povýšili své vzdělání dalším nástavbovým studiem na jakékoliv střední škole, zakončeným maturitní zkouškou na úrovni ÚSO. Mj. připomínáme rozdíl v pojmech „střední vzdělání“ s maturitní zkouškou (vyučenec s maturitou) a proti tomu středoškolské vzdělání, tedy vzdělání oproti vyučenci vyššího stupně jelikož se jedná o ÚSO. Pro názornost uvádíme dva příklady:

Příklad první:

Na přelomu 60. a 70. let vyučované obory automechanik, později různě experimentálně přejmenováván např. na mechanik strojů a zařízení, nebo mechanik silničních vozidel apod., bez maturity, pouze s výučním listem. Následně absolvované studium na střední průmyslové škole strojní s maturitou, mnohaletá praxe v silniční dopravě jako řidič, mistr dopravy a dispečer dopravy. K tomu dlouholetý držitel učitelského průkazu, v současné době profesního průkazu k výuce řidičů v autoškole, skupin A,B,C,D v plném rozsahu. Krajský úřad nezařadil do lektorského sboru s ohledem na maturitní zkoušku v jiném, než silničním oboru, tedy nepřihlédl k původnímu vzdělání automechanik.

Příklad druhý :

Vyučenec v oboru mechanik měřících a regulačních přístrojů, dnes pod názvem mechanik elektronik s následným absolvovaným studiem na střední škole obor elektrotechnika pro výrobu a provoz strojů a zařízení s maturitní zkouškou. Mnohaletý držitel učitelského průkazu, dnes profesního průkazu k výuce v autoškole, skupin A,B,C v plném rozsahu, se vzděláním pedagogického minima, držitel koncese a provozovatel silniční dopravy s dostatečnou praxí v silniční dopravě. Krajský úřad nezařadil do lektorského sboru s ohledem na vyhláškou vyjádřená katalogová čísla.

Domníváme se, že jestliže může vyučovat předměty podle § 47 odst. (1) a) a b) automechanik, či autotronik (nic jiného, než autoelektrikář, nebo diagnostik), bez jakéhokoliv dalšího odborného vzdělání k těmto předmětům (zásady bezpečné jízdy a právní předpisy k silniční dopravě)! že mohou totéž vyučovat **zejména** osoby zmíněné ve dvou předcházejících příkladech ! Připomínáme, že k výuce zmíněných předmětů mají státem ověřenou zkoušku !

Jsme toho názoru, že byly tímto vytvořeny podmínky k nerovnosti na trhu práce, jelikož dlouholetí praktici v oblasti silniční dopravy, kteří nejsou uznáni k lektorské činnosti, byli natolik znevýhodněni, že s ohledem na svůj věk již nemají šanci sehnat odpovídající zaměstnání, ovšem nejsou tak staří, aby mohli jít třeba do předčasného důchodu. Není ani zájem využití jejich dlouholetou prací v oblasti silniční dopravy, nabytého odborného potenciálu ?!

ČÁST PÁTÁ je nedílnou součástí zákona 247/2000Sb. ve znění pozdějších předpisů a tak bychom podmínky tohoto zákona měli chápat jako celek. Připomínáme znění § 21 zákona, odstavce (2) a (3), kdy požadované vzdělání bylo zohledněno, tedy přiznáno v § 60, poslední věta odstavce (3).

Myslíme si, že lze uplatnit znění vyjádřených ustanovení zákona a přiznat vzdělání i pro zařazení osob vyjmenovaných v předcházejících příkladech a podobných, do lektorského sboru pro zdokonalování odborné způsobilosti řidičů.

Odpověď:

Zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v § 50 odst. 1 písm. b) bod 2 zcela jasně a bez výjimky stanoví požadavky pro lektory.

V příloze č. 3 vyhlášky č. 156/2008 Sb., o zdokonalování odborné způsobilosti řidičů a o změně vyhlášky 167/2002 Sb., kterou se provádí zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 478/2001 Sb., jsou uvedeny obory související se silniční dopravou v rámci středního vzdělání s maturitní zkouškou a vyššího odborného vzdělání, které odpovídají znění zákona č. 247/2000 Sb.

Akreditaci udělují krajské úřady. Rozhodování o udělení akreditace je v kompetenci krajských úřadů. Ministerstvo dopravy se k důvodům neudělení akreditace vyjadřuje až v odvolacím řízení v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád.

V Usměrnění činnosti pro krajské úřady je připomenuto, že při posuzování vzdělání jednotlivých lektorů je třeba přihlížet ke změnám v názvech a kódech oborů, ke kterým v minulosti docházelo a může docházet i do budoucna.

Ve vyhlášce jsou uvedeny také čísla oborů, které se vyučovaly před rokem 1998. Takže není správné tvrzení ve Vašem dotazu, že Ministerstvo dopravy nedalo dotaz na tyto obory.

Ustanovení § 21 a § 60 zákona č. 247/2000 Sb. se týká výuky a výcviku v autošколе, nikoliv v akreditovaném středisku.

2. K vydání akreditace určitého rozsahu je mj. určující mít k dispozici vozidlo dle podmínek v souladu s ustanovením (odst. (1) d) a odst. (2)). Z uvedeného plyne, že nelze vydat akreditaci jen k provádění pravidelných školení.
Bude-li vydána akreditace v rozsahu skupiny C, může provozovatel akreditovaného školícího střediska provádět pravidelná školení jen v rozsahu vydané akreditace, nebo může tato školení provádět i pro držitele řidičského oprávnění skupiny D ve smyslu § 48 odstavec (4), bez akreditace na skupinu D ?

Odpověď:

Podle § 49 zákona č. 247/2000 Sb. se uděluje akreditace k provozování výuky a výcviku. Nelze tedy udělit akreditace jen pro pravidelné školení

Provozovatel akreditovaného střediska pro skupiny a podskupiny řidičských oprávnění C1, C1+E, C a C+E může provádět pravidelné školení i pro řidiče, který řídí vozidlo, k jehož řízení opravňuje řidičské oprávnění skupiny nebo podskupiny D1, D1+E, D nebo D+E.

§ 47 Vstupní školení

3. § 47, odstavec (3) stanovuje základní rozsah **140** hodin vstupního školení pro **všechny** řidiče uvedené v § 46 odstavec (2). Domníváme se, že není dodržena litera zákona, jestliže podle vyhlášky 156/2008Sb. pouhým součtem hodin dle přílohy č.1, by měl žadatel o profesní průkaz skupin C+D absolvovat 185 hodin. Jsme toho názoru, že měla být učební osnova vypracována tak, aby byl stále zachován rozsah výuky a výcviku při vstupním školení 140 hodin dle zákona, bez ohledu na požadovanou skupinu. V tom případě pak měla být stanovena osnova pro žadatele profesního průkazu skupiny C, zvláště pro žadatele skupiny D, ale zvláště i pro žadatele skupin C+D, **vždy** při zachování **140hodinového** rozsahu výuky a výcviku, jak stanovuje zákon (§47 odst. (3)).

Zákon ve svém ustanovení § 47 odstavec (6) dává zmocnění k stanovení k rozsahu a obsahu výuky a výcviku při vstupním školení prováděcí vyhláškou, nedává však zmocnění k navýšení počtu vyučovacích hodin stanovených v § 47 odstavec (3).

Odpověď:

V případě vstupního školení pro skupiny C + D se výuka skládá z obecné a dvou zvláštních částí a výcvik ze dvou zvláštních částí. Jedná se o analogickou situaci jako při „rozšiřování“ ve smyslu § 47 odst. 5 zákona č. 247/2000 Sb.

Pokud by byla vytvořena zvláštní osnova pro případy, kdy řidič absolvuje školení jak pro skupiny C, tak pro skupiny D, ve stejném rozsahu (140 nebo 280 hodin), pak by to muselo být na úkor některé části výuky nebo výcviku.

4. § 47, odstavec (5) stanovuje, že řidič, který absolvoval vstupní školení pro skupiny a podskupiny řidičských oprávnění C1, C1+E, C a C+E a který hodlá řídit vozidlo, k jehož řízení opravňuje řidičské oprávnění skupiny a podskupiny D1, D1+E, D a D+E, a naopak, se podrobí pouze zvláštní části **výuky** pro novou skupinu a podskupinu řidičských oprávnění. Zákon tedy nedává zmocnění k stanovení absolvování praktické části (**výcviku**), jak je uvedeno v příloze č.1, vyhlášky 156/2008Sb.(zvláštní část)

Odpověď:

Vstupní školení se provádí formou výuky a výcviku a je zakončeno zkouškou z profesní způsobilosti řidičů.

V § 47 zákona č. 247/2000 Sb. je také odst. 2, který hovoří o výcviku v rámci vstupního školení. Odst. 5 pouze upřesňuje část výuky v rámci vstupního školení.

§ 52b Zkouška

5. odstavec (2) písmeno a) stanovuje, že žadatel o vykonání zkoušky musí **doložit**, že absolvoval výuku a výcvik v rámci vstupního školení v plném rozsahu a doplňující **výuku**, stanoví-li tak tento zákon.

Z uvedeného je tedy patrné, tak jak uvádíme v předchozím bodu 4., že není zákonem předepsána praktická část při tzv. rozšíření profesního průkazu ze skupin C na skupinu D a naopak, jak je uvedeno v příloze č.1 vyhlášky 156/2008Sb. „zvláštní část“. Jsme toho názoru, že stanovení absolvování 10 hodin praktického výcviku ve zvláštní části přílohy č.1 vyhlášky pro účel rozšíření skupin je nad rámec zákona.

Odpověď:

Z důvodu, uváděného v předchozí odpovědi, musí žadatel o vykonání zkoušky doložit, že absolvoval výuku (doplňující) a výcvik.

6. odstavcem (8) je dáno zmocnění k stanovení obsahu, rozsahu a způsobu provádění zkoušky, což je následně upraveno § 14 vyhlášky. Z uvedeného však plyne, že by i absolvent doplňující výuky k rozšíření průkazu profesní způsobilosti řidiče z C na D, nebo naopak, měl absolvovat stejnou zkoušku, ve stejném rozsahu jako absolvent základního vstupního školení. Jsme toho názoru, že v tomto okamžiku je tzv. „rozšiřovatel“ znevýhodněn, jelikož podstatnou část základní zkoušky již jednou absolvoval a tuto má opět opakovat. Domníváme se, že by v tomto okamžiku měl „rozšiřovatel“, účastník doplňkové výuky, absolvovat zkoušku jen v rozsahu doplňkové výuky (zvláštní části) pro danou skupinu řídičského oprávnění.

Odpověď:

Zákon č. 247/2000 Sb. uvádí pouze jeden druh zkoušky na závěr vstupního školení. Ten, kdo „rozšiřuje“, musí mít stejné znalosti jako ten, kdo je získal v rámci vstupního školení.

§ 51 Povinnosti provozovatele školícího střediska.

7. Podle odstavce (2) je provozovatel školícího střediska povinen oznámit krajskému úřadu změny údajů **rozhodných** pro udělení akreditace.....

Domníváme se, že metodika k vydávání akreditací k provozování školících středisek je nedostatečná. Jsme toho názoru, že akreditace měla být rozdělena do dvou částí, přičemž vlastní akreditace měla obsahovat jen povolení k provádění předmětného školení a osvědčovat splnění podmínek zákonem stanovených, tedy část po většinu doby provozování školícího střediska **neměnnou**. Druhá část pak měla obsahovat výčet údajů pro účel vydání

akreditace sice rozhodných, ale vlivem fluktuace lektorů, vlivem vyřazení ojetých a nákupu nových vozidel apod., by neměla zakládat neustálou nutnou změnu a vydávání vždy nové akreditace, předpokládáme spojenou se správními poplatky.

Žádáme Vás o výčet údajů rozhodných pro udělení akreditace a údajů, které lze chápat jen jako údaje sice k oznamovací povinnosti podle § 51 odst. (2) nutné, nikoliv však pro změnu akreditace.

Ve vztahu k předchozímu, které údaje, dodané krajskému úřadu jsou zpoplatněny a jakou částkou ?

Př.:

Rozšíření akreditace o skupinu, např. z C na skupiny C a D. (za jaký správní poplatek)

Rozšíření místa podnikání-učebnu. (za jaký správní poplatek)

Doplnění lektorského sboru o dalšího lektora. (za jaký správní poplatek)

Rozvázání pracovního poměru s lektorem.(změna výčtu lektorského sboru a za jaký poplatek)

Vyřazení vozidla z výcviku. (za jaký správní poplatek)

Nákup nového vozidla a zařazení do výcviku.(za jaký správní poplatek)

V případě vozidel, která jsou používána k výcviku dle § 50 odstavce (2) za použití § 9 a 10 zákona byl již jednou poplatek uhrazen u dopravního úřadu k účelu zařazení těchto vozidel do výcviku. Jsme toho názoru, že by již měla být jen naplněna povinnost dle § 51 odst. (2) bez jakýchkoliv dalších poplatků.

Odpověď:

Údaje rozhodné pro udělení akreditace jsou uvedeny v § 49 odst. 2 a § 50 odst. 1 zákona č. 247/2000 Sb.

Správní poplatek v oblasti zdokonalování odborné způsobilosti řidičů je jen jeden. Podle položky 28 písm. i zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, to je 3 000 Kč za udělení akreditace k provozování výuky a výcviku v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů pro účely profesní způsobilosti řidičů.

Všechny změny, které jsou potřeba pro udělení rozhodnutí je povinen provozovatel oznámit krajskému úřadu do 15 dnů ode dne, kdy k nim došlo.

Vámi uváděné příklady jsou změnou pro již udělené akreditace.

V poznámce o zaplacení poplatku při zařazení vozidla pro výuku a výcvik do autoškoly se tento poplatek nevztahuje k akreditovanému středisku.

8. Podle odstavce (2) oznámí provozovatel školícího střediska údaje rozhodné pro udělení akreditace krajskému úřadu do 15 dnů ode dne, kdy k nim došlo a předloží o nich doklady. Jedním z těchto údajů podle § 50 odstavce (1) písmeno c) je mít právo k užívání nebytových prostor a vybavení nezbytného pro poskytování výuky. Podmínka pro udělení akreditace byla fyzickým držením těchto prostor naplněna. Zákon však dále nestanovuje a ani nelze dovozovat, že by vlastní výuka měla probíhat výhradně jen v těchto prostorech a nemohla být prováděna i jinde, viz odstavce (1), písmeno h), např. v prostorách školících zařízeních podniků, pro které je školení prováděno, bez toho, aniž by tyto byly rozhodnými pro udělení, či změnu akreditace. Myslíme si, že naše domněnka je správná, jelikož dodávat do 15 dnů krajskému úřadu údaje o provedeném školení ex post, zejména, jednalo-li se jen o jednorázovou akci je pouhým navýšením administrativy bez nutnosti změn v akreditaci.

Odpověď:

Podle Vaší poznámky by se školení (jednorázové) mohlo konat i v kupé jedoucího vlaku?

Všechny nebytové prostory, určené pro poskytování výuky, jsou jednou z podmínek pro udělení akreditace. V oznámení o zahájení výuky a výcviku se uvádí i místo konání výuky nebo výcviku. Výuka a výcvik se provádějí v prostorách, které žadatel uvedl k žádosti o udělení akreditace a ke kterým má provozovatel po celou dobu provozování své činnosti právo k užívání. Místo školení, vstupní i pravidelné, musí odpovídat udělené akreditaci.

Provozování autoškoly – zkoušky k získání řidičského oprávnění

9. Z různých míst republiky se nám donesla zpráva, že byly doplněny testové otázky pro zkoušení žadatelů o řidičské oprávnění, bez toho aniž by tyto byly zveřejněny. Zřejmě došlo k zásahu do systému generování zkušebních otázek a testů a to takovým způsobem, že nejsou jen ojedinělé případy, kdy žadatelé o řidičské oprávnění k řízení dvoukolových vozidel, tedy skupin A jsou nuceni se potýkat při vlastním řešení testů s otázkami týkajícími se vícekolových vozidel. V mnoha případech se testem pro skupinu B prolínají otázky týkající se nákladních automobilů. Jako příklad můžeme uvést, kdy žadatel o řidičské oprávnění skupiny A, kdy zákon 361/2000Sb. upravuje, že dvoukolové vozidlo se nesmí vléci a ani použít jako vlečné vozidlo, musí řešit otázky týkající se vlečení vícekolových vozidel. Pokud dochází k takovýmto jevům, jsme toho názoru, že je potřebná okamžitá revize zkušebních otázek, včetně jejich zveřejnění, aby nedocházelo nadále k poškozování zkoušených žadatelů. Na druhé straně je nutná revize také proto, že v souhrnu dosud užívaných otázek je určitý počet otázek v rozporu s užívanými předpisy (např. kdy musí být odevzdána SPZ při vyřazení vozidla z registru), nebo podvědomě vedou řidiče k agresivnímu chování (např. úkony řidiče při přetáčivém smyku u vozidel s pohonem předních kol).

Odpověď:

Nové otázky do eTestů se doplňují průběžně. Jakmile jsou vloženy do systému, jsou zveřejněny ve Věstníku dopravy (volně přístupný na internetu) a je možno si je zkoušet ve cvičné zkoušce na internetových stránkách Ministerstva dopravy. Po zveřejnění ve Věstníku dopravy jsou uvolněny do systému pro zkoušky žadatelů o řidičské oprávnění.

Pokud máte konkrétní připomínku k otázkám v eTestech, prosíme o zaslání ve formě: číslo otázky, Vaše připomínka, navrhovaná změna.

Provozovatel autoškoly dbá, aby žadatel řidičské oprávnění získal výukou a výcvikem teoretické znalosti a praktické dovednosti tak, aby byl schopen rozpoznat provozní nebezpečí a jeho závažnost a dokázal na tyto situace včas a správně reagovat, ovládat vozidlo tak, aby nevytvářel nebezpečné situace a přiměřeně reagoval na jejich vznik.

Domníváme se, že znalosti ze zásad bezpečné jízdy určitě nevedou k agresivnímu jednání řidiče.